אש קודש — מצורע

כי תבאו אל ארץ כנען וכו' ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם, ופרש"י בשורה היא לכם וכו' לפי שהטמינו אמוריים מטמוניות של זהב וכו' וע"י הנגע נותץ הבית ומוצאן.

ונבין נא א"כ למה הסגיר מתחילה את הבית שבעת ימים, ורק אח"כ חלצו את האבנים, הא כיון שנראה הנגע ידע שכאן מטמון' ובפרט שכפי שאיתא ברמב"ן מובא בספרי כ"ק אא"מ אדמו"ר מרן זצוק"ל שנגעי בתים ובגדים שלא כדרך הטבע הן א"כ רק לטובת ישראל לגלות המטמוניות הן, ולמה צותה התורה לטמא מקודם שבעת ימים,

והנה בכוונת התורה ומצותי' אין לנו השגה, אבל מה שמרמז לנו אפשר כי יודעים ומאמינים אנחנו שכל מה שד' עושה לנו, אפילו כשח"ו מלקה אותנו הכל לטובה היא, אבל כשרואים כעת שלא ביסודי הגוף לבד מלקה אותנו, רק גם בדברים שח"ו מרחיקים הם אותנו ממנו ית', אין חדר לתשב"ר ולא ישיבה, לא ביהמ"ד להתפלל בצבור ולא מקוה, וכדומה, אז ח"ו ספק חשש עולה בקרבנו, האפשר שגם עתה כוונתו ית' לטובה, אם לטובה, הי' לו ליסרנו בדברים שיקרבו אותנו אליו, ולא ביטול תורה ותפילה וח"ו כמעט כל התורה, והאם אין זאת ח"ו יסורים של וישליכם וכו', לכן רואים בתורה שהגם שנגע הבתים טמאה ומטמאה הייתה, ומ"מ עשה בה ד' שליחות לטובת ישראל, מתחילה טמאה ז' ימים ואח"כ נתגלה המטמון, ולכן צריך האיש לומר רק כנגע נראה לי, ואפילו ת"ח שיודע שנגע היא רק כנגע יאמר, להנ"ל, מפני שהאיש בעצמו אינו יכול לאמר אם היא באמת נגע או פגע רק שלו נראה כנגע הי' יכול לאמור, אבל באמת טובה היא לישראל אשר יטיב ד' עמנו.